

ת"פ 4786/03/14 - מדינת ישראל נגד אוסיד עודה

בית משפט השלום בפתח תקווה

29 מרץ 2016

ת"פ 4786-03-14 מדינת ישראל נ' עודה

בפני כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם אוסיד עודה ע"י ב"כ עו"ד ג'לג'ולי

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של הסעת שב"ח, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, נהיגה פוחדת של רכב, נהיגה ללא רשיון וללא ביטוח.

עולה מכתב האישום, כי ביום 28.2.14 בשעה 6:30 לערך הסיע הנאשם בראש העין ארבעה שוהים בלתי חוקיים, כשאין בידיהם אישורי כניסה או שהייה כדין.

בנסיבות אלה, שוטרים הפעילו אורות כחולים וכרזו לנאשם לעצור, אך הוא הגביר מהירותו, תוך שהוא נוסע בניגוד לכיוון התנועה.

במהלך הנסיעה עקף הנאשם רכב תוך שהוא חוצה קו הפרדה רצוף ונוסע בנתיב הנגדי וכתוצאה מכך רכב שנסע ממול נאלץ לסטות ימינה כדי למנוע התנגשות. הנאשם נעצר כאשר הבחין בניידת משטרה מולו, שחסמה את נתיב נסיעתו.

הנאשם נעצר ביום 28.2.14, וביום 3.3.14 שוחרר למעצר בית מלא.

ביום 24.4.14 הוסכם על הקלה בתנאי השחרור ושהיית הנאשם במעצר בית לילי בלבד.

ביום 24.4.14 הודה הנאשם בעובדות כתב האישום והורשע בעבירות דלעיל.

הצדדים הגיעו להסדר לפיו הנאשם יופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן.

המאשימה תעתור להפעלת מאסר מותנה, במצטבר למאסר בפועל בגין תיק זה, וכן מאסר על תנאי, קנס מכביד, פסילה בפועל ופסילה על תנאי. ההגנה תטען באופן חופשי.

ראיות לעונש: עברו הפלילי של הנאשם

מגליון ההרשעות הקודמות עולה כי לחובת הנאשם הרשעה קודמת משנת 2013.

הנאשם הורשע בת"פ (שלום חדרה) 18092-10-12 בעבירות נהיגה ללא רשיון, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, והתחזות לאחר במטרה להונות.

על הנאשם נגזרו 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה של נהיגה ללא רשיון או התחזות במטרה להונות, וכן חתם על התחייבות בסך 3,000 ₪ שתוקפה 3 שנים, להימנע מהעבירות בהן הורשע.

כן הוגש גליון הרשעות קודמות בעבירות תעבורה ממנו עולה כי לנאשם 14 הרשעות קודמות בין השנים 2002-2013.

הנאשם הורשע במספר עבירות של נהיגה ללא רשיון ובזמן פסילה, וכן באי ציות להוראות שוטר, בעבירות מהירות מופרזת ובעבירות נוספות. על הנאשם אף נגזרו 4 חודשי מאסר בעבודות שירות בשנת 2004 ו-15 חודשי מאסר בפועל בשנת 2005 בגין עבירות אלה.

תסקיר שירות המבחן

בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר שירות המבחן מיום 3.9.14.

מהתסקיר עולה כי הנאשם, תושב באקה אל גרביה, כבן 31, נשוי ואב ל-3 ילדים בגילאי 2 - 5.5.

נמסר כי הוריו של הנאשם חיים בנפרד, כאשר האב מתגורר בשכם והאם בבאקה אל גרביה.

האם עזבה את שכם בשנת 1992 והאב אינו בעל תעודת זהות ישראלית ואין בידו אשרת שהייה ולאור זאת הוא מתראה עם משפחתו לעתים רחוקות.

הנאשם מסר כי יחסיו המשפחתיים תקינים ומספקים.

הנאשם עזב את לימודיו בכיתה ג', עם המעבר משכם לבאקה אל גרביה, והחל לעבוד בעבודות מזדמנות. בהמשך התחיל לעבוד בעבודות פיזיות עם דודיו, ובשנת 2008 פתח עסק עצמאי לשיפוצים וריצוף, אך העסק צבר חובות וקרס. כיום הנאשם עובד כעוזר לקבלן שיפוצים.

לאור המתואר לעיל התקבל רושם של חוסר יציבות תעסוקתית בהעדר כלים ומודעות עסקית, והסתבכות בחובות.

נסקר עברו הפלילי והתעבורתי של הנאשם כמוזכר לעיל.

הנאשם מסר כי רשיון הנהיגה שלו נשלל עד לשנת 2016.

כן נמסר כי כנגד הנאשם מתנהל הליך בגין אי תשלום ואי דיווח למע"מ ולמס הכנסה מהתקופה בה ניהל עסק עצמאי.

הנאשם מסר כי הוא מצוי בחובות כבדים וכי פתח בהליך איחוד תיקים בכדי להסדיר חובותיו.

בנוגע לעבירות נשוא כתב האישום, נמסר כי באותה תקופה עבד עם קבלן שיפוצים בראש העין ובמסגרת זו התבקש להסיע עובדים לאתר סמוך.

הנאשם מסר כי היה מודע שאין בידו רשיון נהיגה, אך לא ידע שמדובר בעובדים ללא אישורים.

נמסר כי לאחר שהעובדים הבחינו בניידת המשטרתית המתקרבת לרכבם, אמרו לו העובדים כי אין בידיהם אישורי עבודה וביקשו ממנו להתרחק מהניידת. הנאשם אכן עשה זאת ואז החל מרדף בסופו נעצר הנאשם.

הנאשם מסר כי התקשה לשקול את תוצאות מעשיו בעת התרחשות האירוע ולא ציפה כי ייתפס ע"י המשטרה.

הנאשם מסר כי מנהל אורח חיים בו מחויבותו לפרנסת משפחתו נמצאת בעדיפות עליונה.

כן מסר כי חש שהסתבכותו נובעת מחוסר יכולת לערוך סדר בחייו.

הנאשם לקח אחריות על העבירות, תוך שהוא מודע באופן חלקי לחומרתן.

הנאשם מסר כי חושש מענישה של מאסר בפועל או עבודות שירות, אך אין בידיו כלים להתמודדות עם קשייו כפי שתוארו לעיל.

לאור האמור לעיל ההערכה היתה כי הסיכון להישנות עבירות מהסוג שבוצע הינו גבוה.

קצין המבחן סבר כי עונש מאסר בפועל עשוי להוות ענישה מרתיעה, אך מנגד עלולה לדרדר את הנאשם חזרה לפלילים, לפגוע בדימויו כאב משפחה ולפגוע במשפחתו.

בהתחשב בכך שקיים ספק באשר למוטיבציה לטיפול ולאור המסוכנות להישנות עבירות, לא ניתן היה לבוא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

בדיון שהתקיים ביום 8.3.15 הורה בית המשפט על קבלת תסקיר משלים של שירות המבחן לנוכח נזקקות טיפולית העולה מהתסקיר ונכונות הנאשם לשתף פעולה עם שירות המבחן.

ביום 21.6.15 התקבל תסקיר משלים בעניינו של הנאשם.

נמסר כי הנאשם עובד בעבודות ריצוף וטיח ועושה מאמצים להתמיד בעבודתו.

הנאשם חזר על קשייו הכלכליים ומסר כי חמיו עוזר לו לערוך סדר בעניינו הכלכליים.

לאור הקשיים בהם הוא מצוי, הביע הנאשם רצון בקשר טיפולי לשם הבנת המניע להתנהלותו הבעייתית ולעריכת שינוי.

נשקלה האפשרות לשלבו בקבוצה פסיכו-חינוכית לאור החזרתיות בביצוע עבירות תעבורה, אך נראה כי קשיי שפה

יגבילו את יכולת הנאשם להיתרם מקבוצה זו.

נשקלה אפשרות נוספת לשלבו בקבוצה המיועדת לעוברי חוק על במגוון עבירות על רקע קשיים התנהגותיים.

ההערכה היתה כי הקשר עם שירות המבחן עשוי לסייע לנאשם למזער את הסיכון להישנות עבירות.

לאור זאת, ועל אף הקושי להעריך את יכולתו של הנאשם להיתרם מהטיפול, הומלץ על העמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנה וחצי, כאשר תגובת לו תכנית טיפולית מתאימה.

ההערכה היתה כי הפעלת עונש הע"ת עלולה לפגוע במאמציו של הנאשם לשיקום, ועל כן הומלץ על הארכת המע"ת.

כן הומלץ על הטלת ענישה חינוכית בדמות 200 שעות של צ"צ שלא יפגעו בתפקודו התעסוקתי והמשפחתי.

בדיון מיום 27.10.15 הורה בית המשפט על קבלת חוות דעת הממונה על עבודות שירות.

חוות דעת הממונה על עבודות שירות

ביום 27.12.15 התקבלה חוות דעת הממונה על עבודות שירות לפיה הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות. הוצע כי הנאשם יוצב בבית אבות "עד 120" בחדרה.

הטיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי הערכים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הינם פגיעה בזכותה של המדינה כריבון לקבוע מי הנכנסים בשעריה וזכות האזרחים לבטחון, וכן שלום הציבור ובטחון המשתמשים בדרך, כאשר הנאשם נהג ללא רשיון וביטוח ובאופן פוזז וסיכן לא רק את עצמו אלא את הסובבים אותו, תוך שהוא מנהל מרדף מסוכן עם השוטרים ומביע בכך זלזול בחוק.

נטען כי עמדת המדינה הינה כי יש להחמיר עם מלינים, מעסיקים ומסיעים, המעודדים את תופעת השב"ח, ובפרט במצב הבטחוני הנוכחי.

הוגשה פסיקה לענין הסעת שב"ח בנסיבות דומות.

ברע"פ 7726-13 **גמעה נסאסרה נ' מד"י** הורשע הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של הסעת שב"ח, כאשר אף באותו מקרה דובר בהסעת 4 שב"חים, וכן דובר בהרשעה ראשונה ויחידה בעבירות מסוג זה.

בית המשפט גזר על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל.

בעפ"ג (מחוזי מרכז) 1671-09-13 **אילן סאלח נ' מד"י** נדון עניינו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירת הסעת שב"חים לאחר שהסיע 4 שב"חים.

בית משפט השלום גזר על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסך 8,000 ₪ ופסילה לשנתיים.

ערעור על חומרת העונש התקבל ובית המשפט המחוזי העמיד את עונש המאסר על 12 חודשים בפועל.

בת.פ. (שלום כ"ס) 1599-04-12 **מד"י נ' ענאבוסי ואח'** צרף הנאשם 3 כתבי אישום והורשע בשתי עבירות הסעת שב"חים ובעבירות תעבורה נוספות וכן בעבירת החזקת נכס חשוד כגנוב והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

בית המשפט גזר על הנאשם 17 חודשי מאסר בפועל וכן הופעל מע"ת בן 4 חודשים, כך שהוטלו על הנאשם סה"כ 21 חודשי מאסר בפועל.

לעניין החילוט הפנתה ב"כ המאשימה להחלטה בה"ת (שלום פ"ת) 57995-06-15 **סאלם מסארווה נ' מד"י** אשר נדונה בפני מותב זה, ובה נקבע שהמבקש, סאלם מסארווה, לא עמד בנטל ההוכחה כי הרכב נמצא בבעלותו במישור החוזי.

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם הענישה בגין העבירות נשוא כתב האישום הינו בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שרות ועד 18 חודשי מאסר בפועל ורכיבים נוספים.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה - נטען כי הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי יקר, לחובתו הרשעה אחת קודמת בעבירות של התחזות, נהיגה ללא רשיון והפרעה לשוטר, בגינה עומד כנגד הנאשם עונש מאסר על תנאי בן 6 חודשים שהינו בר הפעלה בתיק זה וכן התחייבות בגובה של 3,000 ₪.

הוגש גזר הדין בת.פ. (שלום חדרה) 18092-10-12 בו הוטל על הנאשם המאסר על תנאי וכתב ההתחייבות.

נטען כי כל אלה לא הרתיעו את הנאשם מביצוע העבירות נשוא כתב האישום בחלוף חצי שנה בלבד מיום הרשעתו הקודמת.

נטען כי לנאשם רשיון משנת 2001 ובין השנים 2002 עד 2013 הורשע ב-14 עבירות תנועה, ביניהן 3 הרשעות בגין נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רשיון וללא ביטוח, לרבות ריצוי עונש מאסר בתיקי תעבורה.

ב"כ המאשימה הפנתה לתסקיר שירות המבחן, בו נכתב שהנאשם אינו מודע לחומרת העבירה.

כן נטען כי ע"פ האמור בתסקיר הראשון קיים סיכון לביצוע מעשים דומים בעתיד ולכן לא ניתנה המלצה בעניינו.

נטען כי הנאשם נשלח שוב לשירות המבחן ובפגישות עמו אמנם הביע רצון להשתלב בטיפול, אך בפועל לא שולב בטיפול שכזה.

נטען כי שרות המבחן המליץ על צו פיקוח, מאסר על תנאי ושל"צ.

ב"כ המאשימה טענה כי המוטיבציה שהובעה ע"י הנאשם הינה מוטיבציה חיצונית בלבד לנוכח ההליך המשפטי והחרב המונחת על צווארו. נטען כי לנאשם היתה הזדמנות במשך שנה שלמה להשתלב בטיפול, אך דבר זה לא נעשה.

בהתחשב בכך עתרה ב"כ המאשימה שלא לאמץ את המלצות שה"מ, החורגות באופן ניכר וללא הצדקה ממתחמי העונש ההולם, ומתעלמות לחלוטין מן העובדה שקיים מע"ת בר הפעלה בתיק.

לאור כל האמור עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל ברף הבינוני של המתחם, הפעלת המאסר על תנאי במצטבר לכל עונש שייגזר, מאסר על תנאי, קנס כספי גבוה, הפעלת ההתחייבות, פסילה בפועל ופסילה על תנאי וכן חילוט הרכב.

לענין חילוט הרכב נטען כי מתקיים דיון בתיק אחר.

נטען כי הנאשם הודה שהרכב שלו וניתנה הודעה במסגרת כתב האישום כי בכוונת המשטרה לבצע חילוט.

ב"כ המאשימה טענה כי מדובר ברכב שקנה הנאשם מאחר, הנאשם מאשר זאת בהודעתו במשטרה, כי קנה את הרכב ממסארווה סאלם ושלם לו 6,000 ₪.

נטען כי גם מסארווה הודה בכך במשטרה, אך טען ששילם יותר וכי נערך זיכרון דברים.

ב"כ המאשימה טענה כי כאשר מדובר בכלי רכב ששימש לביצוען של כלל העבירות בתיק והביא לסיכון של משתמשים בדרך ולהסעת 4 שב"חים, יש חובה לחלטו.

נטען כי הנאשם מודע לעבירות שביצע באמצעות הרכב.

הוגש בש"פ 6467/09 **ראמי אבו חמדיה נ' מד"י** אשר אישר חילוט רכב שנעשה בו שימוש כאמצעי לביצוע עבירה, במצב בו העורר לא הרים את הנטל שהוטל עליו להוכיח כי לא היה מודע למעשה העבירה.

טיעוני הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי בניגוד לנטען על ידי ב"כ המאשימה, אשר התייחסה בעיקר לתסקיר הראשון, התסקיר המשלים היה חיובי מאוד, והתייחס לכל הפרמטרים שבתיק.

נטען כי הנאשם היה בקבוצות שהפנו אותו אליהן וכי לא בכדי התסקיר המליץ על מאסר על תנאי ושל"צ.

ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם היה במעצר בית מוחלט 8 חודשים, ורק באפריל 2014 הוקלו התנאים למעצר בית חלקי, כאשר עד היום נמצא הנאשם במעצר בית חלקי.

ב"כ הנאשם טען כי מדובר בהרשעתו הראשונה של הנאשם בעבירות שב"ח, כאשר העבירה היא הסעה שלא כדין.

נטען כי מבלי להקל בחומרת העבירה, הנאשם היה מורשה כשנהג בתיק זה.

נטען כי יש לאזן בין השיקולים השונים וכי עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שרות, אינו עונש קל, ונדרשים מאמץ והתמדה, מעבר לפגיעה התעסוקתית הנובעת מהפסקת העבודה הקבועה של הנאשם.

ב"כ הנאשם טען כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן למאסר על תנאי ושל"צ, אך במידה ובית המשפט לא יאמץ המלצה זו הרי שהענישה המתאימה הינה עבודות שרות לתקופה המקסימלית, פסילת רישיון נהיגה והטלת קנס, כולל הפעלת ההתחייבות הכספית.

לענין החילוט, ב"כ הנאשם טען כי הנאשם לא הצליח להשלים את התשלום עבור הרכב, ומה ששולם הוא הסכום עליו הצהיר הנאשם לפרוטוקול.

נטען כי לבעלים הרשום שמורה הזכות להעלות את טיעוניו במסגרת הדיון בבקשה לחילוט הרכב, כפי שנקבע בסיפא להחלטת בית המשפט בתיק ה"ת 57995-06-15.

דין

הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם הינם זכותה של המדינה כריבון לקבוע מי הנכנסים בשעריה, וזכות האזרחים לבטחון אישי ובטחון המשתמשים בדרך.

בהתאם למדיניות הענישה ולפסיקה שהוצגה, מתחם הענישה בגין האירוע נשוא כתב האישום, הכולל בחובו מספר עבירות - הן על חוק הכניסה לישראל, הן עבירות תעבורה והן עבירה נגד שוטרים - הינו ממאסר של מס' חודשים בעבודות שירות ועד מאסר בפועל של 18 חודשים.

בשיקולי הענישה יש משקל לחומרא לעברו התעבורתי של הנאשם.

מנגד, יש משקל לקולא לנטילת האחריות וחסכון משאבי הזמן הציבורי וחלופי הזמן הרב מאז הרשעות התעבורה המשמעותיות יותר. כמו כן נתתי משקל לעמדת שירות המבחן, הסבור כי הנאשם עושה מאמצים לתפקוד תעסוקתי נורמטיבי.

בהתחשב בכך שזוהי הרשעתו הראשונה של הנאשם בעבירה על חוק הכניסה לישראל, ושעברו הפלילי אינו מכביד, ובשים לב להגבלות החירות של מעצר בית מלא למשך חודשיים ומעצר בית חלקי לתקופה ממושכת, אני סבורה כי הענישה הראויה בתיק זה הינה במאסר בתקופה הבינונית של המתחם.

לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

ששה חודשי מאסר בפועל.

אני מפעילה בחופף ובמצטבר בהתאמה את המע"ת של 6 חודשים שנגזר על הנאשם בת"פ 18092-10-12, כך שבסך הכל ירצה הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל.

6 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה על חוק הכניסה לישראל או נהיגה ללא רשיון.

3 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה אחרת בה הורשע.

אני מחלטת את ההתחייבות ע"ס 3,000 ₪ עליה חתם הנאשם במסגרת תיק זה. הנאשם ישלם את הסכום הנ"ל עד יום 1.5.16, שאם לא כן ירצה שבועיים מאסר.

אני גוזרת על הנאשם קנס בסך 5,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.6.16.

פסילה בפועל של רשיון הנהיגה למשך שלושה חודשים, במצטבר על כל פסילה אחרת. על הנאשם להפקיד את רשיונו בבית המשפט שאם לא כן לא תתחיל תקופת הפסילה להימנות.

6 חודשי פסילה על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה של הסעת שב"ח או נהיגה ללא רשיון.

לעניין חילוט הרכב, הרי שבנסיבות ביצוע העבירות יש מקום לחלטו. אני מאפשרת לטוען לבעלות על הרכב, סאלם מסארווה, להגיש את טיעונו בעניין זה תוך 10 ימים.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ט אדר ב' תשע"ו, 29 מרץ 2016, במעמד הצדדים.